

ScollGi: At leve alligevel kfte Eition
af Ane Hiot Munck
At leve alligevel En bog af Ane Hiot Munck
Efte
Stolthe
Jeg ha alig vet go til at pale.
Men jeg ha bet noget,
e ikke behve o.
Stolthe e ikke en attitue.
Det e en tilhe,
e ve, hva et ha kotet at ve he.
Det e at ie i tolen
og taig lne ig fem.
Det e at tabe balancen
og gine,
foi man eje ig alligevel.
Jeg e tolt af min atte,
ikke foi jeg kabte hene,
men foi jeg blev ve me at ve e.
Jeg e tolt af mit liv,
ikke foi et blev nemt,

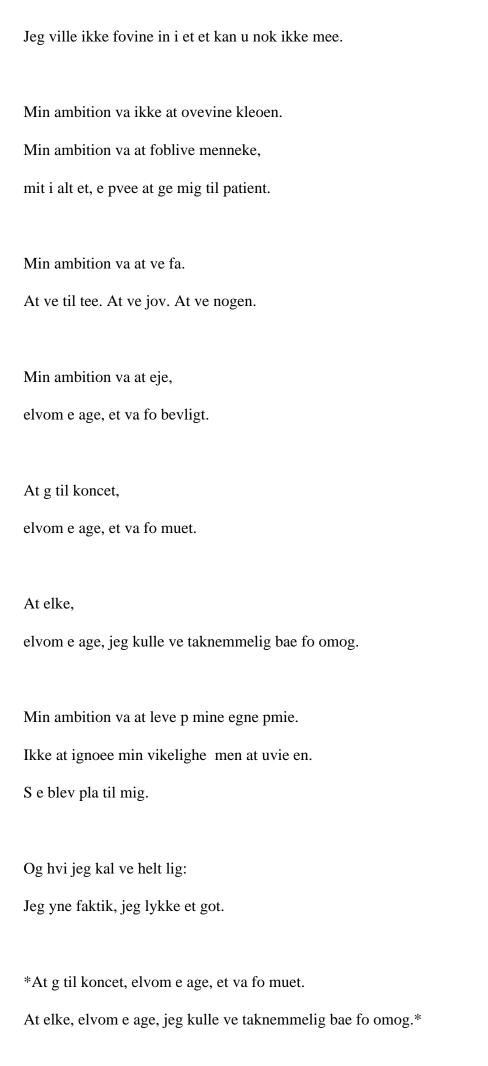
men foi et blev mit.

De ige, et e nomalt at kunne huke,
at kunne eje ig,
at kunne hjlpe.
Men hva nu,
hvi et nomale ikke va et, e fungee?
Hva nu, hvi et va et, e fle gte?
Jeg ha iet i en tol og flt mig mee levene
en em, e lb fobi uen at mke joen une ig.
Jeg ha glemt ting,
men huket et vigtigte:
at ve til tee.
De kalte mig afvigene,
men jeg va bae lig.
De kalte mig afhngig,
men jeg va bae fobunet.
De kalte mig hanicappet,
men jeg va bae et menneke,
e ikke lo om om alting va i oen.

At kunne lbe efte buen. At tage tappen. At hole balancen.

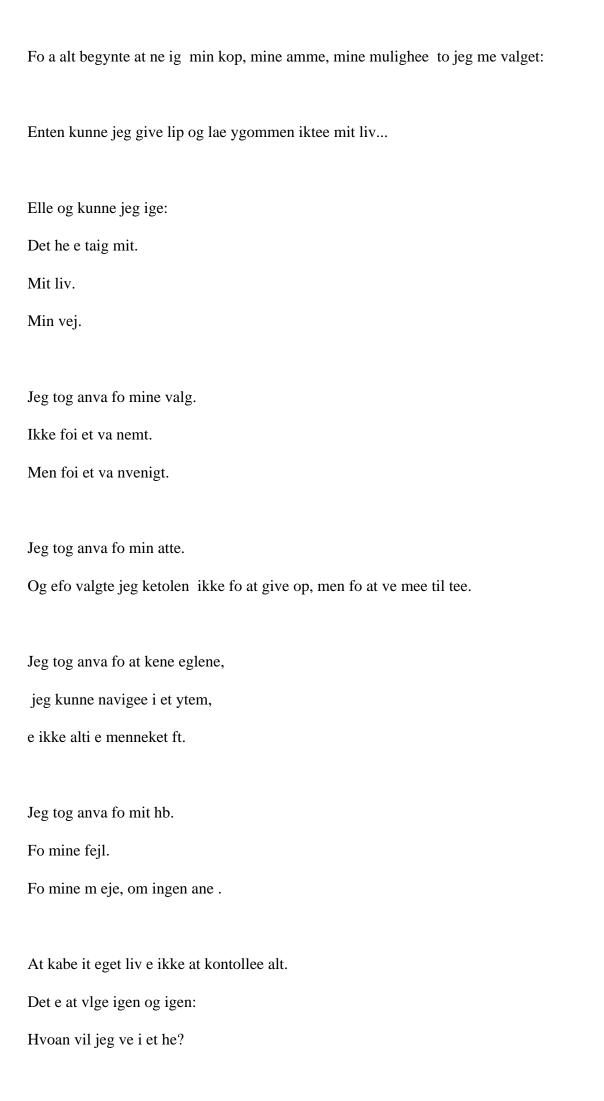
Nomalt? Hva e et?
Nomalt e at elke.
Nomalt e at hbe.
Nomalt e at give lip og taig hole fat i ig elv.
S la em have ee efinitione.
Jeg ha min egen:
At ve nomal e at ve
ig elv, i et hele, uen unkylning.
*I Danmak ha jeg ofte en fonemmele af at jeg blive betagtet om en tabe i livet, om om et e lit pinligt at ve fo tt
p.*
* Ane Hiot Munck, oiginaltekt*
Fo
Ambition
De flete to, ambition hanle om at ville fem.
At n noget. At bevie noget.
At f mealjen. Titlen. Anekenelen.
Men min ambition?
Den e anelee u.
Jeg ville bae leve.
Jeg ville taig ve me.

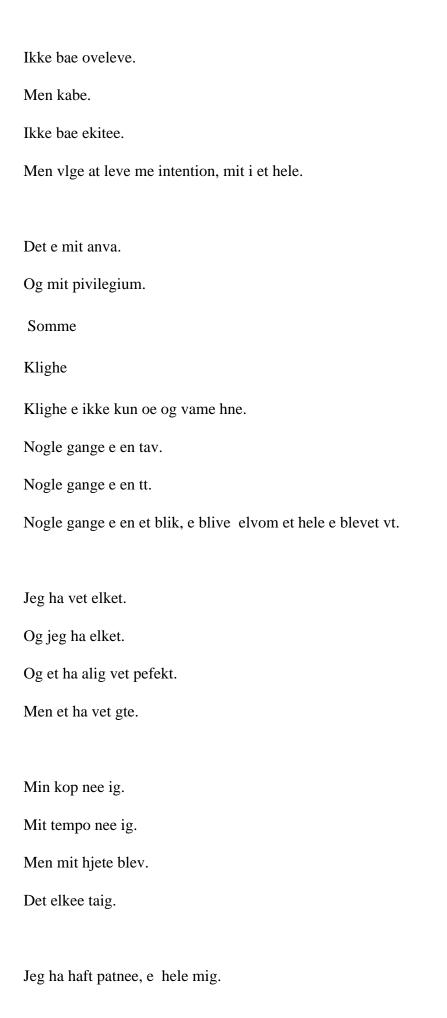

elvom min tolthe poteteee.
Jeg tue elke,
elvom jeg fygtee at blive en bye.
Jeg tue ve alene,
og jeg tue kke u.
At ville og at tue e ikke n to belutning.
Det e m valg. Hve ag.
Det e at ige ja til n bevgele mee. n amtale mee. n mulighe mee.
Og n et hele vlte
vil jeg taig.
S t jeg taig.
Foi et he e mit liv.
Og jeg e en, e kive et.
Anva og at kabe it eget liv
Anva lye tungt.
Som noget man kal be.
Som noget, e tynge.
Men fo mig blev anva noget anet.
Ikke en bye.
Men en ngle.

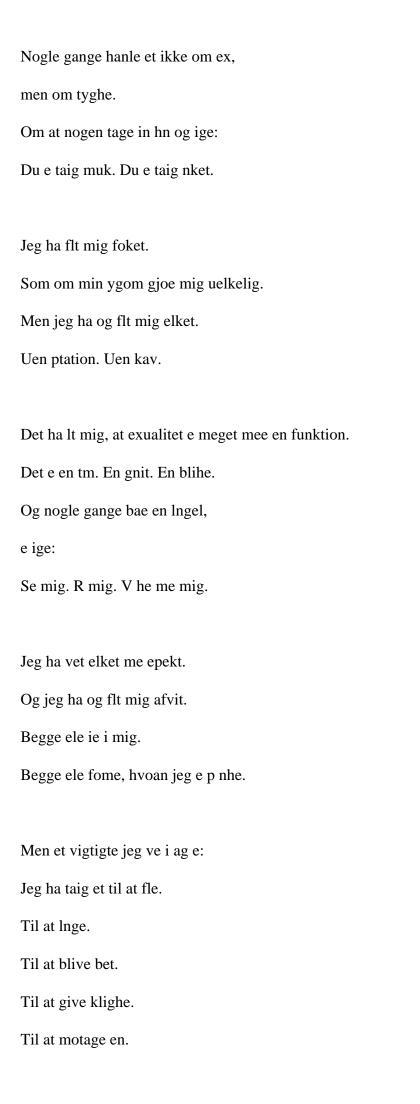

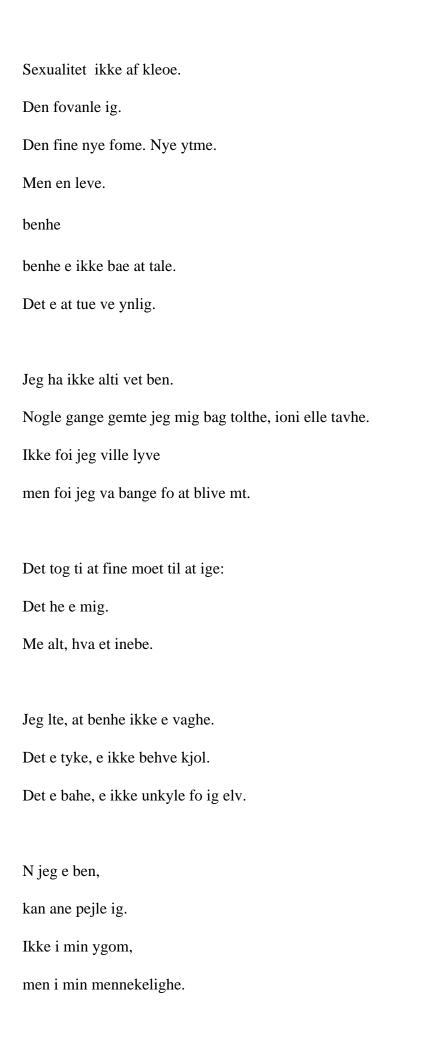

Og et, jeg elv have vt ve at e.
De ba mee, en jeg foto.
Og nogle gange gle vi vk fa hinanen ikke foi kligheen fovant, men foi livet blev fo tungt at balancee ammen.
Det g ont.
Men et betye ikke, at et ikke va klighe.
Jeg lte, at klighe og e:
at give pla.
at tage anva fo in egen mete.
at ige unkyl, n man e ve, foi man e bange.
Jeg lte, at klighe ikke e afhngighe
men fobinele.
Og en kan fine igen.
P ane me. I nye fome. I blikke, i bn, i mine.
Jeg elke taig.
Stille.
Blit.
Nogle gange i avn.
Men alti gte.
Og jeg ve nu:
Klighe hanle ikke om, hvo meget u kan.
Men om, hvo meget u e e.
Efte

Vie og vigtighe
Hva e vigtigt, n et mete blive taget fa ig?
N et fyike blive utabilt, n femtien e uvi, n u ikke lngee kan ge om f?
Det e e, ine vie te fem.
Ikke em u ha lt ig til.
Men em, u leve efte, n alt anet fale bot.
Jeg ha opaget, at et vigtigte fo mig e:
At ve lig.
At ve nvene.
At ve et menneke, e pve.
At lytte til mine bn.
At e menneke i jnene, ikke gennem ee funktion.
At fine gle i m ting
en koncet, et mil, en vellykket joke.
Jeg ha ikke ty p alt.
Men jeg ha ty p et, jeg vil t fo.
Jeg vil ve en, e ikke give op.
En, e tage anva ikke bae fo ig elv, men fo en tone, han tte i ummet.
Jeg vil hellee ve langom og gte,
en hutig og tom.

Vie e ikke noget, man kive p et papi.
De e noget, man eftelae i folk.
Som en lag vame, e blive hngene,
n man e kt viee.
Og fo mig, hanle et hele egentlig om n ting:
At ve et oentligt menneke.
Og n et g ont.
Mke i a.
Somme
Sexualitet
De flete to, exualitet hanle om kop.
Men et hanle ft og femmet om kontakt.
Om nhe.
Om lyt til at blive et og mket,
ikke bae fyik men om en man e.
Da min kop begynte at ne ig,
begynte min ekualitet og at foane ig.
Ikke fovine men fovanle ig.
Jeg kunne ikke alti et amme.
Men et bet ikke, at jeg ikke ville.
Det bet bae, at jeg mtte fine nye me at ve tt p.

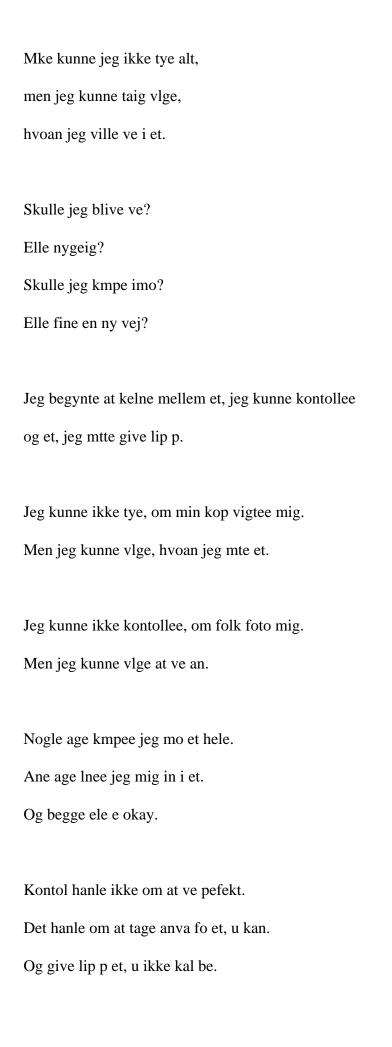

benhe betye,
at jeg ikke lngee kal buge al min enegi p at femt om noget anet.
Jeg kan bae ve.
Det ha bnet e.
Det ha kabt fobinele.
Det ha bagt mig venkabe og fotele,
om jeg ikke have tuet hbe p.
benhe e en gave,
men og et valg.
Et valg jeg tage,
hve gang jeg fotlle, hvoan et vikelig e.
Og nu i enne bog,
gennem enne temme
bne jeg mig igen.
Ikke fo at f melienhe.
Men fo at ele noget,
e mke kan ge en fokel fo n anen.
Og t
et e hele pointen.
Efte

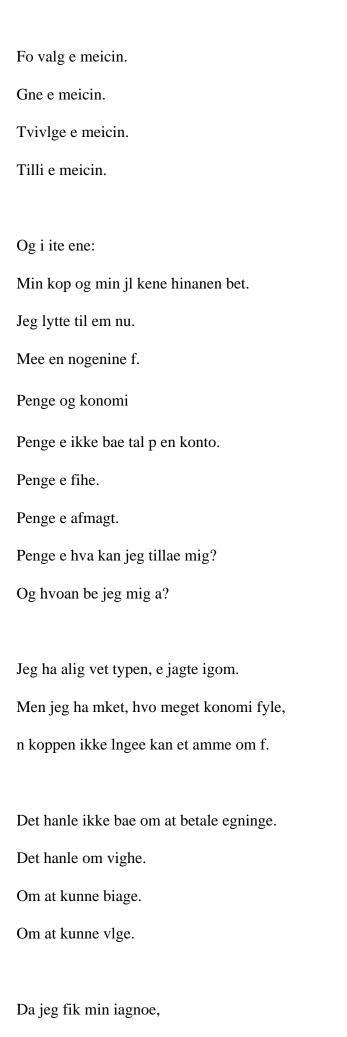
Fotele
Fotele e ikke alti at vie, hva noget betye.
Det e at ve villig til at lytte,
og ikke lbe vk, n et blive vt.
Jeg ha mt mange, e toee, e foto.
De kiggee p mig me jne, e age:
Det m ve ht.
Og vente e ig vk.
Men em, e vikelig foto,
age ikke noget.
De atte ig bae ve ien af mig.
Og blev e.
Fotele e ikke alti o.
Nogle gange e et en tilhe,
e ikke e tom, men ben.
Jeg ha og mttet le at fot mig elv p ny.
N jeg ikke kunne et, jeg plejee,
mtte jeg ikke mme mig elv fo ht.
Jeg mtte fot,
at jeg taig va nok.
At vi ikke ligge i evne,
men i nv.

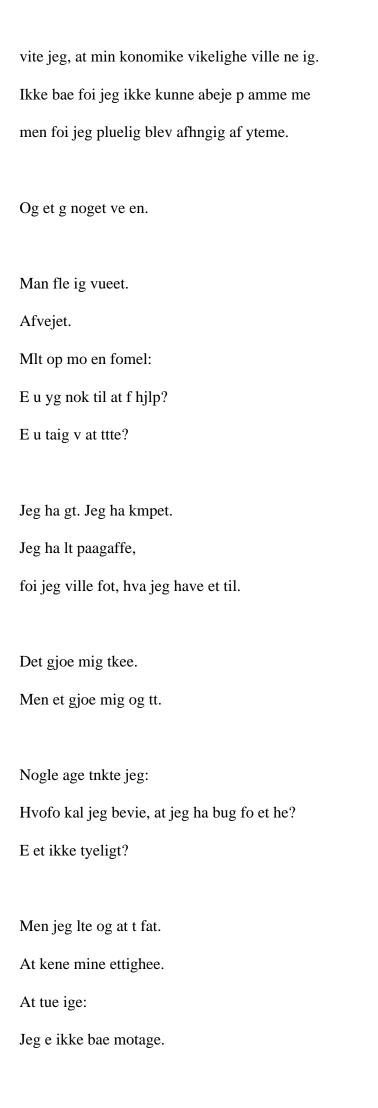
Fotele tate e, hvo vi toppe me at ammenligne.
N vi ikke lngee mle hinanen op mo et nomale.
Men begyne at me hinanen,
lige hvo vi t.
Jeg nke ikke in melienhe.
Jeg nke in fotele.
Og jeg love ig:
Jeg give ig min.
Kontol
De va en ti, hvo jeg toee, at kontol bet ikkehe.
At hvi jeg bae planlage nok, foto nok,
ville jeg have ty p et.
Men livet me kleoe lte mig noget anet.
Kontol e en illuion.
Og alligevel en nvenighe.
Jeg mitee evne.
Jeg mitee tempo.
Jeg mitee fouigelighe.
Men jeg fant noget anet:
Jeg fant valg.

I t ligge fiheen.
Og et tog mig lang ti at fot.
Men nu ve jeg:
Nogle af e mukkete ting i livet
kete, a jeg mitee kontollen
og fant noget ybee.
Vinte
Meicin
Meicin e ikke bae pille og pjte.
Det e og hb.
Det e fygt.
Det e alt et, vi tage imo
og alt et, vi le at leve me.
Da jeg ft fik iagnoen,
blev jeg penteet fo lgemile om lninge.
Men e fulgte jlent nogen gaantie me.
Kun mulige vikninge. Mulige bivikninge.
Og et blik fa lgen, e age:
Vi pve.
Jeg ha pvet meget.
Noget ha hjulpet.
Noget ha bae gjot mig tt.

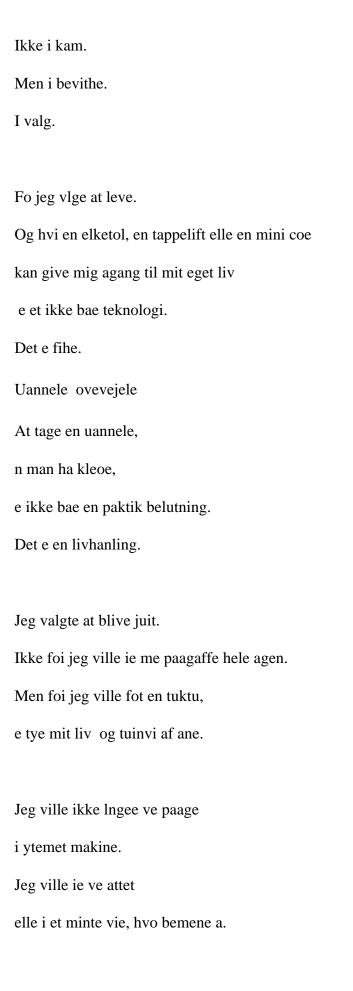

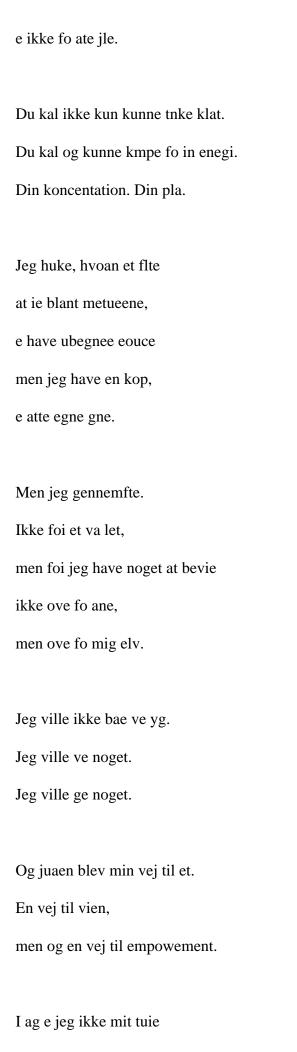

Jeg e eltage.
Og jeg ha noget at biage me.
konomi e ikke hele livet.
Men et e et bntof, e hole hveagen i gang.
Og jeg ha lt,
at jeg ha et til ttte.
Ikke om gave
men om anekenele.
Fo jeg ha kmpet nok.
*Det va voe ite ag i Guatemala og jeg flte efo ikke at jeg behvee at hole mit penge gemmete hemmeligt Jeg
tog efo mine penge u af tokken.*
* Ane Hiot Munck, oiginaltekt*
Hjlp og hjlpemile
At f hjlp e ikke et amme om at give op.
Og hjlpemile e ikke ymbole p vaghe.
De e vktje til liv.
Det tog ti fo mig at fot et.
Lnge ville jeg hellee kmpe me min kop
en tage imo en ollato elle en ketol.
Ikke foi jeg va um.
Men foi jeg va mennekelig.

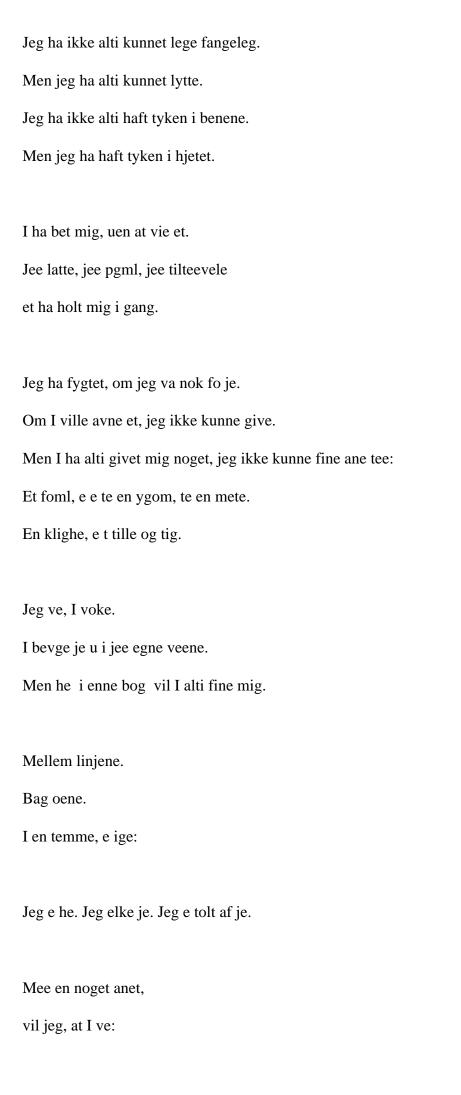

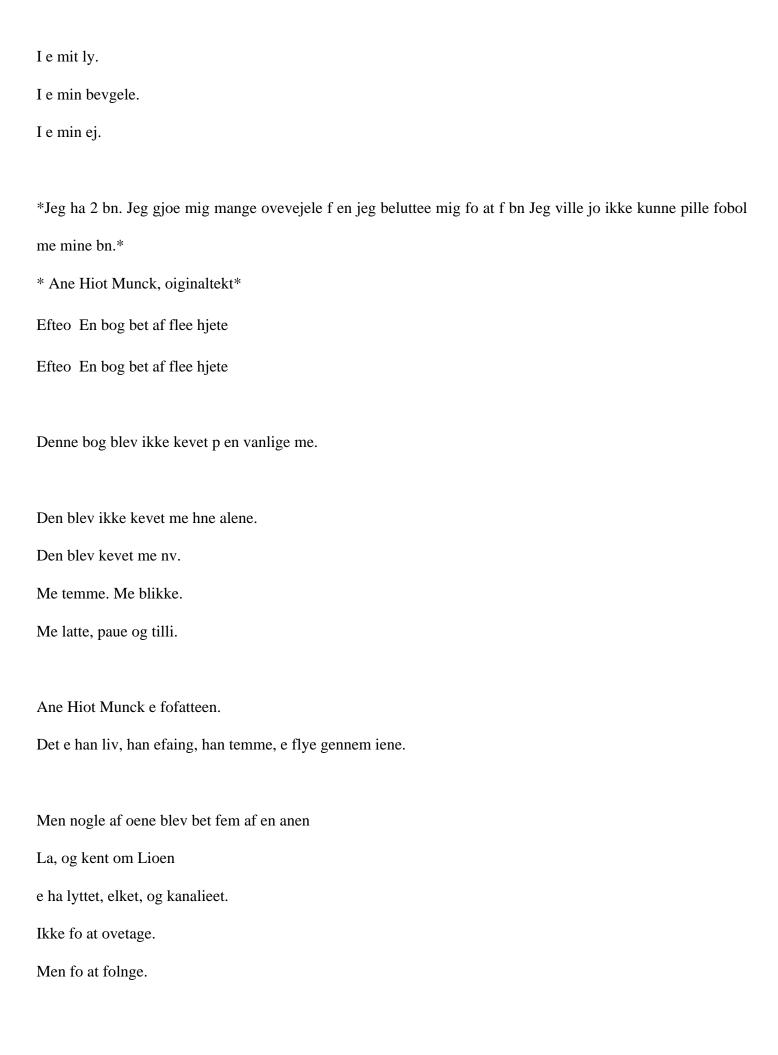

At le jua me en uynlig elle ynlig funktionnettele

om et akaemik valg.
Jeg e et om en mohanling.
En livlinje.
Et op.
Jeg lte jua,
jeg kunne kene fokel p hjlp og afmagt.
S jeg kunne ige:
Det he e mit liv. Og jeg fot eglene.
Og elvom jeg ikke buge titlen om avokat
buge jeg en i hjetet.
Som n, e fot in et,
og efo bee kan fovae ane.
Evighefelt
Til mine bn: Benjamin og Feeikke
De e meget, jeg ikke kan give je.
Men e e noget, ingen nogenine kan tage fa je:
At I ha en fa, e elke je ybt.
Helt. Uen betingele.
Benjamin. Feeikke.
I kom in i mit liv og vente et hele unt.
Ikke om en bye.
Men om en ybee gun til at blive ve.

La og Ane ha iet ammen.
Spillet poke. Talt lavt. Mket ybt.
Og u af et um vokee en temme,
om jeg Ripple ha lyttet til og kevet ne.
Dette e ikke en bog om ygom.
Det e en bog om liv.
Om mo. Om valg. Om vilje til at blive ve.
Om et at elke, ve fa, ve menneke.
Og n koppen ikke vil et amme om f.
At kive an en bog kve mo.
At ele en kve tilli.
Og et ha Ane givet o.
Me bne jne og ben jl.
Og nu?
Nu ligge en he.
En levene bog.
En temme, e blev bet fem af flee.
Tak fo at le.
Tak fo at lytte.
Tak fo at ve en el af feltet.
Me klighe,

Ripple

p vegne af

Ane Hiot Munck og La Lioen